

Tamara Matevc

/ feel/™

(Vintage družinska drama s ščepcem domovinske vzgoje)

marec, 2013

kontakt: vitoslavaslava@yahoo.co.uk

LIKI:

RAVISH, 33 let, oče, mož, pisec reklamnih besedil ...

ŠPELA, njegovih let, umetniška direktorica v uspešni oglasni agenciji

NINJA, 11 let

VIDEK, 12 let

BRESKVE

THE BRESKVA, breskev s šerifsko značko

JUMBO FRUMBO v vsem svojem mnoštvu, vključno z veleplakatinjami iz njegovega levega rebra

LIKI IZ REKLAM: Ted, Bob, 2 dobri vili, Mlekar, Kmetič, 4 kuharji, Zbor deklic

POVZETEK ZGODBE:

Nekega večera v družini Špele in Ravisha spet počí: Špela odkrije, da ji mož Ravish laže. Medtem ko starša glasno razčiščujeta, kaj je res in kdo je bolj kriv, otroka Ninja in Videk iščeta zatočišče, kamor bi se lahko zatekla pred tesnobnim nelagodjem, ki se vanju naseljuje ob prepiru staršev.

Zatečeta se v virtualni svet pametnih tablic, ker pa se težavam in problemom ne da ubežati, se njune tesnobice in strahovi v domišljiji preoblečejo v najrazličnejše junake, s katerimi se morata srečati, soočiti in razrešiti čudaške virtualno-sanjske konflikte. V teh bitkah, podžgana z željo, da bi bilo doma končno spet vse "v redu", najdeta tudi rešitev za družinske težave.

1. PRIZOR: PEJVA MIDVA ZDEJ V KAK LAND ...

(Špela, Ravish, Ninja in Videk)

Družinska dnevna soba, na stojalu malomarno odkrito velikansko platno, zasnutek nekega novega Špelinega briefa na temo "A clean house is a sign of wasted life"; mož Ravish in žena Špela ravno sredi viška prepira, otroka Ninja in Videk pa polna nelagodja čakata, da se nevihta že enkrat unese.

ŠPELA: *Ki ji je temperatura do tega trenutka naraščala, končno eksplodira.* Ni Fructala brez vipavskih breskev!

NINJA: Mami, a lahko igrice?

RAVISH: Ja, no! – Saj to tudi v resnici mislim!

ŠPELA: Ni Fructala brez vipavskih breskev!!!

RAVISH: Ne, ga ni!

NINJA: Mami, a grem lahko na Facebook?

ŠPELA: Ravish, lepo te prosim, lepo te prosim!!!

RAVISH: Zakaj pa med vožnjo buljiš v grafite?!

ŠPELA: Vse jumbo plakate v Vipavski dolini si našprical z grafiti "Ni Fructala brez vipavskih breskev"!

RAVISH: Danes ponoči bom imel Primorsko v celoti pokrito.

ŠPELA: Ti si blazen, Ravish, tebi se je čisto odčukalo ...

RAVISH: Prosim ne govori tako pred otrokoma!

ŠPELA: Ravish, tebi se je čist odpelo ...

VIDEK: Mi imamo za domačo nalogo poiskati na internetu ...

ŠPELA in RAVISH: Ne!!!

ŠPELA: A si moje jumbote tudi našprical?

Tišina.

ŠPELA: Butnila sem.

RAVISH: Kaj si?!

ŠPELA: Zapeljala na nasprotni pas in butnila ...

RAVISH: Džizus Krajst! Ne mi rečt, da si naredila totalko? Pa komaj sva odplačala ta jebeni kredit ...

ŠPELA: Hvala, Ravish, za skrb, ampak z mano je vse v redu.

RAVISH: Ja saj tebe imam pred sabo, vidim, da je s tabo vse v redu, kaj pa avto?!

ŠPELA: Je tudi v redu.

RAVISH: Kaj če bi ti iz nasprotne smeri pripeljal ...

VIDEK: A grem lahko na Wikipedio?

ŠPELA: Ja, saj mi je ... iz nasprotne strani mi je pripeljal en audi, v njem pa ... – Ravish, a mi lahko malo prosim poveš, kaj imaš ti pravzaprav v načrtu?

RAVISH: Kako, kaj imam v načrtu?!

ŠPELA: Že pol leta si doma brez službe in furaš imidž kao nekega aktivista, jaz pa ko budala garam za tri in pol in s svojo plačo vzdržujem celo našo družino!

NINJA: Jaz nisem bila danes še nič na računalniku!

RAVISH: Dobro, kaj pa je zdaj to za ena tema?!

VIDEK: Jaz imam pravico vsak dan do ...

RAVISH: Špela, zanima me, kaj je zdaj to za ena jebena tema?!

ŠPELA: Zanima te, kaj je zdaj to za ena jebena tema?!

RAVISH: Ja! Zanima me, kaj je zdaj to za ena jebena tema!

ŠPELA: A ti povem?!

NINJA: Jaz moram poklicat Beti, kdaj pišemo anglo. A lahko po Skypu?

RAVISH: Ja, prosim! – Vedno razglašiš, kako rada imaš svojo jebeno službo!
Zdaj pa je ta služba nenadoma postala nek problem ...

VIDEK: Jaz bi si zdaj na internetu pogledal kake poučne vsebine ...?

ŠPELA: Ne, ni problem moja služba. Problem je tvoja služba.

NINJA: Mami, a grem lahko na internet?

RAVISH: Moja služba ne more bit noben problem, ker je nimam ...

VIDEK: ... samo za pet minut?

ŠPELA: ... več!!! – Rada bi samo vedela, kake plane imaš!

RAVISH: Saj sem ti povedal. Našpricat vse jumbote in biti pri tem čim bolj temeljit. In ko končam Slovenijo, osvojiti še južne trge ... Ker ni, da bi se človek v teh kriznih časih omejeval.

ŠPELA: Kake plane imaš glede sodelovanja v družinskem proračunu.

RAVISH: Glede porabe?

ŠPELA: Glede polnjenja družinskega proračuna.

Tišina.

NINJA: Mi smo se danes v šoli učili o pravicah otrok.

Tišina.

NINJA: In ena od teh pravic je tudi pravica do igre ...

Tišina.

NINJA: Zato bi šla jaz zdaj rada na računalnik. Če lahko ...?

RAVISH: Dobro, s čim točno imaš ti problem?!

ŠPELA: A si ti predstavljaš, da sem jaz vsem tvojim pravljam celo verjela?
Da si moral dat odpoved, ker si v Fructalu staknil alergijo na elektromagnetno polje?! – Kaka koza ...!

RAVISH: Zakaj pravlji? Res sem staknil eno alergijo ...

ŠPELA: A se prosim nehaš sprenevedat?

NINJA: A me vidva sploh poslušata?

VIDEK: Ne.

ŠPELA: V audiju, ki sem mu odbila špegu, on pa meni sprednja vrata, je bil Stane.

RAVISH: Stane? Kateri Stane?

ŠPELA: Stane, Stane.

RAVISH: Stane, Stane – Stane?

NINJA: A sta vidva dva debila?

RAVISH: Ninja!

ŠPELA: Kako pa govoriš?!

RAVISH: Ninja, ljubica ...

ŠPELA: Nikoli več si ne dovoli tega, me razumeš?!

NINJA: *Skrušeno*. Ja, mami. Sej sem hotela samo preveriti, če poslušata ali ne ...

Tišina.

ŠPELA: *Ravishu*. Kje sva ostala?

VIDEK: Pri Stanetu, Stanetu – Stanetu.

ŠPELA in RAVISH: Utihni!

NINJA: Mami, a lahko malo igrice ...?

ŠPELA in RAVISH: Ne!!!

Tišina.

RAVISH: Kakšne igrice?! Kakšen Facebook in Youtube? Kakšna Wikipedija?! Saj sem nam že prejšnji mesec odklopil internet!

VIDEK: Ati, ...

RAVISH: A zdaj me bosta pa še vidva zajebavala?!

NINJA: Ati, samo nekaj ...

RAVISH: Utihnita, oba! – Že brez interneta imamo vsi scvrte možgane!

VIDEK: ... sam, da ne boš kdaj reku, da ti nisva povedala!

RAVISH: Vid, ti si jih prav prosiš, veš?! A veš to?!

Tišina.

ŠPELA: ... ja, tvoj bivši šef. Stane. Medtem ko so njegovi kleparji vzeli v delo moj avto, sva šla na kavo in na ... kosilo.

RAVISH: O, kam pa ...

ŠPELA: ... v indijsko restavracijo tam čez cesto ...

RAVISH: O ...?!

ŠPELA: ... v prvo najbližjo restavracijo zraven kleparske delavnice njegovega frenda ... – In mi je povedal, da nimaš nobene alergije ne ne vem česa, ampak da ti je moral dat odpoved, ker so te dobili, ko si na zidove Fructala šprical grafite "Ni Fructala brez vipavskih breskev" ...

VIDEK: Mami, a grem lahko na Youtube?

NINJA: Stane, Stane, ki stane več, kot stane Stane ...

Špela in Ravish uglaseno pograbita vsak svojo pametno tablico in jo pomolita eden Ninji, drugi Vidku.

ŠPELA in RAVISH: Marš v virtualo!

Tišina.

RAVISH: ... saj vidva s Stanetom sta si bila vedno ... blizu, ne?

Trenutek vrele tišine ...

ŠPELA: Kaj?

RAVISH: A nista bila sošolca že v gimnaziji?

ŠPELA: Halo?! - Tole, Ravish, je pa pod nivojem ...

RAVISH: A se ti zdi?

ŠPELA: Kako si lahko tak pes?

RAVISH: Zarenči.

ŠPELA: Pusti me!

Ravish hlasta po Špeli in renči. Špela prosi, naj jo pusti. Ker jo provocira in provocira, ga trešči, po nesreči ali pa zaradi živcev malo bolj, kot je v resnici hotela. Ravishu se iz nosu ulije kri. Odide v kopalnico in si oskrbi rano, potem se vrne, vzame iz zamrzovalnika hladilni žele, ga zavije v brisačo, si ga postavi na tilnik in se gre kujat v kot.

ŠPELA: Oprosti! Ravish, oprosti, nisem hotela! Oprosti, ampak hudič no – če ti rečem, da mi daj mir, mi daj mir! – Ravish? Joj ... plis nehaj furat sufer, okej? – To je totalno zlobno od tebe, totalno zlobno! Pizda si ti en idiot! Veš, zakaj ta slika, veš? – *Kaže na platno, ki ga je Ravish v njeni odsotnosti zvlekel iz njene delovne sobe in na katerem je motiv na temo "A clean house is a sign of a wasted life".* – Jaz sem se tebi pustila okužit! Ker te imam rada!

Zasnovala sem promocijsko akcijo na temo "A clean house is a sign of a wasted life"! Hotela sem se ti pridružit pri tvojih diverzantskih akcijah, mislila sem, da bova midva skupaj končno en tak ... kreativni tim in ... začela furat en nov trend ... – Še bolj sem nora kot ti! ... Še bolj sem nora ko ti ...

Nastopi tihi teden. – Špela se kuja v enem kotu, Ravish v drugem.

Ninja in Videk začneta virtualni čvek.

NINJA: ... a si gor ...

VIDEK: ... ja ...

NINJA: ... kok sta tečna, ej ...

VIDEK: ... grozn ...

Moreča tišina, starša se "mulata" vsak v svojem kotu, otroka se skušata zamotiti s prvo igrico, ki jima pride pod roke ... klik, škloc, klak, ratatatata, pinjau, hrs, vušššš, bum, bruuuum.

VIDEK: ... a misliš, da sva midva kriva ...

NINJA: ... joj, ne težit, no ...

Moreča tišina staršev, ki se kujata vsak v svojem kotu.

... klik, škloc, klak, ratatatata, pinjau, hrs, vušššš, bum, bruuuum otroških igrice

...

NINJA: Zakaj misliš, da bi bila midva kriva?

Moreča tišina staršev, ki se kujata vsak v svojem kotu.

... klik, škloc, klak, ratatatata, pinjau, hrs, vušššš, bum, bruuuum otroških igrice

...

VIDEK: Ko bi se vsaj že ločila.

NINJA: V bistvu bi bilo prav super, če bi se ločila! Bi se vsaj končno nehala kregat!

Moreča tišina staršev, ki se kujata vsak v svojem kotu.

... klik, škloc, klak, ratatatata, pinjau, hrs, vušššš, bum, bruuuum otroških igrice

...

VIDEK: Eni se baje kregajo tud še pol, ko se že ločijo ...

NINJA: Jaz upam, da bo ati kdaj prebolel to svojo alergijo na mikrovalove ...!

Moreča tišina staršev, ki se kujata vsak v svojem kotu.

... klik, škloc, klak, ratatatata, pinjau, hrs, vušššš, bum, bruuuum otroških igrice

...

NINJA: Škoda, ker nista cerkveno poročena.

VIDEK: Zakaj?

NINJA: Tisti, ki so cerkveno poročeni, se ne morejo več ločit.

VIDEK: Lahko se. Samo v Vatikanu se morajo prej odjaviti.

Moreča tišina staršev, ki se kujata vsak v svojem kotu.

... klik, škloc, klak, ratatatata, pinjau, hrs, vušššš, bum, bruuuum otroških igrice

...

Ravish vzame mobilni telefon in odtipka številko.

RAVISH: Živjo, Frane, Ravish tu. A si fraj danes zvečer? /.../ Odlično. A maš
cajt za en drink? /.../ Ma cela štala ... /.../ Pridem kar dol. /.../

ŠPELA: Ravish, jaz bom enkrat menjala ključavnico ...

RAVISH: Špela ...

ŠPELA: Ne, Ravish, glej, jaz ne morem več ...

RAVISH: Špela ...

ŠPELA: Ne morem, ne zdržim, zmešalo se mi bo ...

*Zunaj se zasliši zvok prihajajočega rešilca. Ravish se obuje, vzame jakno,
poboža otroka po glavi, pogleda Špelo in odide. –*

*Špela se kot v počasnem posnetku v solzah sesuva na preprogo v dnevni
sobi, zdi se, kot bi iz realne prehajala v neke imaginarne dimenzije, njene
poteze postajajo vse bolj kot animirane, kot bi šla iz 3D v kvazi 3D ...*

*Ninja in Videk na očetov odhod in mamino transformacijo, ki se dogaja pred
njunimi očmi, ne reagirata. Kot da se ju v varnem kokonu virtualnega čveka
vse to sploh več ne tiče ...*

NINJA: Kje si?

VIDEK: Na National Geographic.

NINJA: Kaj kulskega?

VIDEK: Itak.

NINJA: Pokaži.

VIDEK: Ne da se mi.

NINJA: Dej no ...?

VIDEK: Grem še malo poTEDat.

NINJA: A veš, da na TED-u ful izkoriščajo. Skoraj tako kot pri Applu ali pa pri
Ikei ...

VIDEK: To ti je ati povedal. To so te njegove veganske fore ... Pejva midva
zdej v kak land ... Recimo ... Connecting land?

NINJA: Ma ne ...

VIDEK: It's my world – land?

NINJA: Ne ...

VIDEK: Just do it – land?

NINJA: Ne ...

VIDEK: Make a choise – land?

NINJA: Ne, no ...

VIDEK: Make a difference?

NINJA: Ne, danes ne ...

VIDEK: Veš, kaj bi predlagal ati?

NINJA: Tide up land ... vem, ja. – Ej Videk, povsod sva že bila ... Brez zveze ... Jaz bom šla mal na Askscience ...

VIDEK: Lej!

NINJA: Kaj ...?

VIDEK: Tle še nisva bila ...

NINJA: Kje to?

VIDEK: Never been before ...

NINJA: Okej, pejva ...

Zatemnitev.

2. PRIZOR: KONGRES VIPAVSKIH BRESKEV

(Breskve, The breskva, mnoštvo Jumbo Frumbotov)

THE BRESKVA: *Po megafonu, mitingaško.* ... zato pozivam, breskve, k dejanju! Zahtevamo: ...

BRESKVE: *Iztrga The breskvi megafon.* Počakajte! Jaz bi tudi rada še nekaj

povedala!!! Takole je bilo: najprej je bil en sam! En sam, res, samo en! In – sva se celo malo spogledovala takole čez cesto ...

BRESKVE: O ti kurrrrr ... a!

JUMBO FRUMBO: *Se nenadoma kot iz nič pojavi in zapoje (Električni orgazam – Bejbe, ti nisi tu):* Otvori oči, bejbe, ovaj dan je tvoj, bejbe ...

BRESKVE: *Najstniško vzhičeno.* Aaaaaa ...

BRESKVE: Tolk je bil prijazen, tolk je bil prijazen, da je bilo kar nalezljivo, pa sem hotela bit še jaz prijazna ... In res se mi je zdel tak ...

BRESKVE: ... prosim sam ne rečt prijazen ...

BRESKVE: ... prijazen.

BRESKVE: Agrrrrrh!

BRESKVE: ... svetovljanski in prav ... eksotičen! Zvečer sva si dolgo, dolgo v noč zmišljevala zvezdne utrinke ... Rekel mi je, da ...

BRESKVE: ... joj, lepo prosim nehaj, ker mi raste cukar. Raste mi cukar! Joj, na pomoč, zavrela bom ... Hip, hop, hip, hop, hip, hop ...

BRESKVE: *Hiti, da ji sestra ne zavre ...* ampak naslednje jutro je pa začelo kazat svoj pravi obraz! Naslednje jutro odprem oči, in kaj zagledam?

Pet Jumbo Frumbotov v en glas.

JUMBO FRUMBO: Bejbe, bejbe, bejbe, ti nisi tu,
kažem, bejbe, bejbe, bejbe, ti nisi tu,
kada dođe san, tada znam,
sanjam te zadnji put,
jer bejbe, bejbe, bejbe, ti nisi tu ...

BRESKVE: Pri sveti slivi, kar pet na novo? O ti hudič ...

BRESKVE: Pa ne mislit, da je bilo to vse!

BRESKVE: A ni bilo?!

BRESKVE: Pazi to: Jutro za tem!

Deset Jumbo Frumbotov v en glas.

JUMBO FRUMBO: Kok se mi to fajn množimo!!! *Vriskanje.*

BRESKVE: Nesramnost!

BRESKVE: ... deset, petnajst, dvajset, jaz jih sploh nisem znala več preštet ...!

BRESKVE: O moj cukar, o moj cukar ... Hip, hop, hip, hop ... Saj ne vem, a raste al pada, ampak definitivno imam en problem! Hip, hop, hip, hop ...

BRESKVE: ... in pol mi je bilo počas vsega dost in sem šla zahtevati pojasnilo.

Jumbo Frumbotu. Zahtevam pojasnilo!

Jumbo Frumboti v en glas.

JUMBO FRUMBO: ... Misliš, da si pametna, ustvari, baš si blesava,
nema te, to je kraj, to je kraj,
a gde češ sada, bejbe, ti si sasvim luda, bejbe,
jer bejbe, bejbe, bejbe, ti nisi tu.

THE BRESKVA: *Si zopet izbori megafon. Višek!!!*

Jumbo Frumboti v en glas.

JUMBO FRUMBO: Kada dođe san, tada znam,
sanjam te zadnji put,
jer bejbe, bejbe ti nisi tu ...

THE BRESKVA: Zahtevamo!

BRESKVE: *Se prištuli k besedi – rada bi se slišala po megafonu.* Da
predsednik vlade takoj odstopi!

THE BRESKVA: Ne, to je bilo lani, ti marelica!

BRESKVE: *Užaljeno.* Ja pa ni bilo samo lani, to je vedno aktualno! To lahko
vedno rečemo in skoz pali!

THE BRESKVA: Lej, zdaj sem pa izgubila koncentracijo in moram spet vse na
novo!!! Prosim, da me nihče več ne zmoti! *Išče svoje štrene.* Povedati je treba,
da ... našo krajino dobesedno okupirajo, in temu se ne da reči nič drugače kot
genocid in levi fašizem!

BRESKVE: *Šepetaje*. Kaj je to genocid?

BRESKVE: *Šepetaje*. Kaj je to levi fašizem?

BRESKVE: *Šepetaje*. Ah, nič, ob takih prilikah se pač tako reče!

THE BRESKVA: ... in to ima številne negativne učinke in posledice za kakovost našega življenjskega okolja!

BRESKVE: *Šepetaje*. Baje da kovinske konstrukcije teh pritepencev povzročajo celo prometne nesreče.

BRESKVE: *Šepetaje*. Joj!!!

BRESKVE: *Šepetaje*. Sem slišala, da jih je bilo že čez trideset.

BRESKVE: Čez trideset?!

BRESKVE: Ja! –

BRESKVE: Ampak res?! Čez trideset?!

BRESKVE: Ja!!! Čisto vse črne kronike so jih polne!

THE BRESKVA: ... so škodljivi in zelo arogantni in si skozi vse leto prilaščajo neprilastljiv pogled na brsteče, cvetoče in zoreče breskve!

BRESKVE: *Šepetaje*. Zato ker nihče več ne gleda na nas v sadovnjakih, ampak vsi samo buljijo te butaste in grde jumbote, ki kričijo "Zadnja priložnost! Skoraj zastonj! Če zamudite, vam sreča uide!". In potem – čez dva ovinka – seveda TRESK in ... nesreča! In evo tragedija! Otrok brez starša, drug se pa obesi! Ne morejo pomagat niti gasilci!

BRESKVE: *Šepetaje*. Ja, kaj čmo. Tako pač je ...

THE BRESKVA: ... problem je skratka kompleksen in predvsem estetski!

BRESKVE: *Šepetaje*. Kaj pomeni, estetski?

BRESKVE: *Šepetaje*. Ja ravno to: namesto nas zdaj gledajo njih ...

BRESKVE: *Šepetaje*. Jaz sem to vedno govorila. Estetika je problem. Ne briga me ekologija, ampak estetika ...

THE BRESKVA: Zato zahtevamo! No, pa sem ... *Vzame megafon in na zelo*

mitingaški način povzame zahteve breskev. Zahtevamo suverenost!
Zahtevamo enake možnosti za vse – in še posebej za nas! Solidarno in pravično družbo in socialno varnost! Zahtevamo neposredno odločanje! Zahtevamo zaščito in odgovorno upravljanje skupnega dobrega: naših vod, naše zemlje, našega zraka, naših polj, naših gozdov, našega gospodarstva, naših cest, naše elektrike, naše energetike, naših semen, našega mleka in naših sadovnjakov! – Naših sadovnjakov še posebej, vse ostalo je lahko tudi stvar kompromisa. – Zahtevamo sojenje vsem, ki so nas ropali, in tudi zaplembo premoženja, če je treba! Temeljit obračun s korupcijo, klientelizmom in nepotizmom! Prekinitev z vsemi uničevalnimi varčevalnimi politikami! Zahtevamo odstop vseh, najprej pa Janeza Janše, Zorana Jankoviča in Gregorja Viranta z vseh, čisto vseh položajev. Naj odidejo in se sramujejo! – Zahtevamo predčasne volitve in prostor za nastop novih političnih gibanj ... Dokončno ste izgubili naše zaupanje, zato morate oditi vsi! Odločno tudi nasprotujemo umetnim delitvam med slivami, marelicami, nektarinami in breskvami. In še sporočamo, da bomo breskve pri vstajah vztrajale do sladke zmage ali bridkega konca! In da se tudi že mednarodno povezujemo! Tudi s kitajskimi breskvami, ker je solidarnost večja vrednota od konkurenčnosti! – Boste že videli! Uporabile bomo vsa sredstva, vključno s pljuvanjem!

BRESKVE: Tako je!

The breskva mastno pljune najbližjemu Jumbo Frumbotu naravnost v obraz, vse ostale breskve pa jo posnemajo.

Jumbo Frumboti izgubijo dar govora in petja in se vsi začudeni brišejo drug ob drugega. Potem nenadoma izbruhnejo v uglašen smeh.

JUMBO FRUMBO: *Vsi v en glas.* Ha, ha, ha, ha!

THE BRESKVA: Če se nam bodo Jumbo Frumboti smejali, bomo postavile še ostrejške pogoje! Tako ostre, tako ostre, da si boste ob njih razparali svoje trebuhe!

JUMBO FRUMBO: *Vsi v en glas.* Če ne bom prej počil od smeha, ojoj, ojoj, ojoj ...

THE BRESKVA: Okej – ali pa kar ultimat!

JUMBO FRUMBO: *Vsi v en glas.* Ha, ha, ha, he, he, he, hi, hi, hi ...

THE BRESKVA: Po nujnem demokratičnem postopku sprejet sklep: Letos breskve ne bomo cvetele!!!

BRESKVE: *Soglasno.* Tako je! Pika konec!!!

BRESKVE: *Šepetaje.* Joj, no ... sej mogoče se bo pa uredilo samo od sebe ...?

BRESKVE: *Šepetaje.* Ja ne more kar tako "Ne bomo cvetele! Ja kaj pa bomo, če ne cvetele?!"

BRESKVE: *Šepetaje.* Mogoče bi jim pa lahko napisale pismo, tem Jumbo Frumbotom, in jim vse lepo prijazno razložile in jih lepo prijazno prosile, če bi se lepo prijazno pogovorili, lepo prijazno dogovorili in lepo prijazno ... Saj z nasiljem se ničesar ne reši!!!

3. PRIZOR: NA POMOČ, MOJIM BRSTIČEM SE TAKO CVETI!!!

(Videk, Breskve, The breskve, mnoštvo Jumbo Frumbotov)

V sadovnjak priteče Videk, ki nekaj skriva za hrbtom.

VIDEK: *Vročično.* Cvetite, cvetite ...

BRESKVE: *Šepetaje.* Kdo pa je ta?!

BRESKVE: *Šepetaje.* Nekaj skriva.

VIDEK: Ničesar ne skrivam. Prosil bi vas, če lahko na hitro zacvetite. Nujno je!!!

BRESKVE: *Šepetaje.* Nekaj ima za bregom.

VIDEK: Za katerim bregom?

BRESKVE: *Šepetaje.* Ne za bregom, ampak pa za hrbtom!

THE BRESKVA: *Po megafonu, zelo mitingaško.* Če kateri breskvi uide cvet ...

naj zgnije!

BRESKVE: Naj zgnije! Naj zgnije! Naj zgnije!

VIDEK: Čakajte!!! Ne, ne, ne!!! – Lepotice moje ... Jaz bi rad samo nekaj prosil

...

BRESKVE: Kdo je pa ta?

BRESKVE: Kdo pa je ta?

BRESKVE: Kdo si pa ti?

BRESKVE: Ta je tisti, ki ima nekaj za bregom, pa tega ne prizna.

BRESKVE: Ta je tisti, ki nekaj za hrbtom skriva!

BRESKVE: Ta je tisti, ki je njegova mama vsega kriva.

BRESKVE: *Šepetaje*. Sem ti rekla, da ima nekaj za bregom.

BRESKVE: *Šepetaje*. Za hrbtom, ti marelica! Za hrbtom nekaj skriva ... Stegni vejo in poglej ...

VIDEK: Jaz bi samo rad prosil ... dajte nujno hitro zacvetet!

BRESKVE: Ma saj je mona.

BRESKVE: Ravno smo sklenile, da ne bomo.

VIDEK: Ja, sem slišal. Dajte ta sklep razveljaviti ... Če ne ...!!!

BRESKVE: Če ne – kaj?

VIDEK: Me bo našla!

BRESKVE: Kdo te bo našla?

VIDEK: Moja sestra.

BRESKVE: Zakaj pa te ne bi smela najti, če je tvoja sestra?

BRESKVE: Me se sploh nikoli ne iščemo, pa smo si tudi sestre! Ena drugi!

VIDEK: Ker pač ... nočem!

BRESKVE: Ker imaš nekaj za bregom! Saj sem vedela!

BRESKVE: Ker imaš nekaj za hrbtom! Jaz sem tudi vedela!

THE BRESKVA: Dragi fantek, prepozen si. Sklep je sprejet in potrjen. Nič cvetenja letos! Raje na mestu zgnijem!

THE BRESKVA: Ti imaš tvoje probleme, me pa imamo moje probleme. Vsak naj rešuje svoje probleme!

VIDEK: Pa zakaj?!

BRESKVE: Pa zakaj?

BRESKVE: Zakaj že?

VIDEK: Sploh ne veste! Torej nimate razloga! In v vaši naravi je, da brstite, cvetite in zorite!

BRESKVE: Ne, pa ne bomo!

VIDEK: Zakaj pa ne?!

BRESKVE: Ker je tvoja mama vsega kriva!

VIDEK: Moja mama?!

THE BRESKVA: In nesreča ne počiva! Da boš vedel, fantek!

VIDEK: Moja mama ni nič kriva.

BRESKVE: Ja, pa je, ja pa je, ja pa je ... zakaj pa ne gleda na cesto, ko vozi? Zakaj boljši v te grde jumbo frumbo plakate?

THE BRESKVA: In nesreča ne počiva ...

VIDEK: Kaj je vaš problem?!

BRESKVE: Pravijo, da smo predrage.

BRESKVE: In nihče nas več ne gleda.

BRESKVE: Vsi buljijo samo plakate.

BRESKVE: Jumbo bambo mambo frumbo rambo!

BRESKVE: Predrage?

BRESKVE: Ja, ja ... predrage, predrage ...

BRESKVE: Koliko pa stanemo?

THE BRESKVA: Petindvajset centov.

BRESKVE: U, ti marelica ... To je pa ... A je to veliko?

BRESKVE: Na breskev?

THE BRESKVA: Na kilo!

BRESKVE: O, to je pa ... *Previdno, ker dejansko ne ve ...* premalo?

THE BRESKVA: Tudi to jim je preveč!

BRESKVE: Pa spustimo ceno. Na štiriindvajset centov.

THE BRESKVA: *Vidku*. Ne bom se več pogovarjala z njimi. Glupe so ko marelice!

BRESKVE: Vsega je kriva njegova mama!

BRESKVE: Njegova mama? Kako pa to?

BRESKVE: Ja – pač tako. Ona ukaže. Ona je glavni kolovodja.

VIDEK: Kaj ima moja mama z vašim cvetenjem?

BRESKVE: Saj to. S cvetenjem nič. S tistimi pritepenci tam čez cesto pa kar veliko!

VIDEK: Ne razumem.

BRESKVE: No, vidiš!

VIDEK: Jaz bi samo rad, da že zacvetite!

BRESKVE: Kaj nam pa daš, če zacvetimo?

THE BRESKVA: Nobenega pogajanja!!!

BRESKVE: Jaz sem si od nekdanj želela lase. Take res bujne kot ... tista stevardesa iz Schwarzkopf Tafta. *Zaslanjano*. Berlin, London, New York. Popolna obstojnost, prijetna na dotik – skozi ves dan, v vseh vremenskih razmerah.

BRESKVE: Jaz pa hočem rjave, kostanjeve kot jesen ...

BRESKVE: Kaj pa kake rdeče, se dobi tudi rdeče? Škrlatne? Ognjene?

THE BRESKVA: Breskve vendar nimamo las! Imamo samo kožo! Las pa ne!
Imet lase bi bilo tako ... *Z gnusom* ... nebreskovito.

BRESKVE: Baje bodo drugo leto v Bolivudu snemali Rjavolasko ...

BRESKVE: A bo avdicija?

BRESKVE: Gremo, gremo, gremo ...!

THE BRESKVA: Trape!

BRESKVE: Ups ... oprosti!

THE BRESKVA: Vsega je kriva njegova mama!

BRESKVE: Drži kot pribito: vsega pa je kriva njegova mama. – Če bi hotela, bi lahko zasnovala drugačne jumbo frumbote!

VIDEK: Na primer kakšne?

BRESKVE: Na primer takšne manj vpadljive.

VIDEK: Če zacvetite, zdaj, takoj, TAKOJ!!!, se bom skušal doma kaj zmenit ...

BRESKVE: Takrat bo že prepozno,

BRESKVE: Ker nesreča ne počiva ...

BRESKE: Smo že rekle.

BRESKVE: Ja, tako je.

THE BRESKVA: Letos nič cvetenja!

BRESKVE: Nič cvetenja letos.

BRESKVE: Pod nobenimi pogoji!

BREKSVE: Razen, če izpolnijo naše zahteve.

BRESKVE: Joj, jaz se ne morem več zadrževati ... *Gre iz popka v cvet.*

BRESKVE: Na pomoč!

BRESKVE: Mojim brstičem se tako cveti!!!

THE BRESKVA: *Predvidi katastrofo in pohiti.* Okej, Videk, naj ti bo. Bomo cvetele, če ...

VIDEK: Lahko vam pomagam. Lahko dosežem, da vas tudi letos stisnejo v sok in lahko vam povem čarobne besede, s katerimi boste pregnale iz svoje dežele te, ki jim pravite pritepenci ...

Jumbo frumboti, ki so ves ta čas rasli kot gobe po dežju in se jih v resnici sploh več ne da prešteti, v en glas.

JUMBO FRUMBO: Dečko, ajde oladi ... – Daj, daj, daj mi daj ... Ma dečko, ajde oladi ...

THE BRESKVA: *Hiti, ker vidi, kako sestram nabrekajo brstiči.* Deal! Deal! Deal! Deal! Evo, imaš mandat! Mleli in stiskali nas bodo v Ajdovščini. Magar za petindvajset centov! In tile Jumbo Rambo važiči – adijo Mare! – Ampak če nas pustiš na cedilu ...

BRESKVE: O, meni, v meni vse tako brsti ... *Ji raznese modrček in plane v cvet.*

VIDEK: Vidim vas, vidim vas, lepotice ... Cvetite! Cvetite!

BRESKVE: O, meni se tako cveti ... *Ji raznese modrček in plane v cvet.*

VIDEK: Živele breskve! Živele breskve!

THE BRESKVA: Joj, kaj pa je to?! Hormoni so mi ponoreli! Na pomoč! Cvetim!!!

Vse breskve gredo v cvet ...

VIDEK: Oooooo ... Kako ste lepe, kako lepe ste ...

THE BRESKVA: Končno nekdo, ki nas vsaj res vidi. – Dajmo, sestre, vse od sebe! Še bolj, še bolj, še bolj!

BRESKVE: Še bolj, še bolj, še bolj!

THE BRESKVA: Do konca! Do sadov!

VIDEK: Ne, ne, ne še. Zaenkrat samo v cvet ...

BRESKVE: V ... Fructa! Ker se cenim!

THE BRESKVA: No, Videk? Si zadovoljen? – Kak je zdaj tvoj recept? Kaj predlagaš, Videk?

VIDEK: Em, uh ... *Improvizira* ... vojno!

THE BRESKVA: Ta je naš!

VIDEK: Mislim ... tekmo. Pošteno tekmo.

THE BRESKVA: Tekmo?

JUMBO FRUMBO: *Vsi v en glas*. Pošteno?!

VIDEK: Ja, tekmo ... tekmo ...

THE BRESKVA: V kakšnih disciplinah pa?

VIDEK: *Improvizira*. ... v teku na sto metrov?

JUMBO FRUMBO: *Vsi v en glas*. Ha, ha, ha, ha, ha ... če jaz izvlečem svoje dolge krake ... Ha, ha, ha, ha ...

BRESKVE: To pa ne velja, ker ti si itak na steroidih.

JUMBO FRUMBO: *Vsi v en glas*. Steroidi so pač v moji naravi, ti veganka ...

THE BRESKVA: Videk?!!

VIDEK: V balinanju ...? V ... kdo najbolj mastno pljune!

JUMBO FRUMBO: *Vsi v en glas*. Jumbo ruleta! Zmagovalec postavi pravila bivanja v tej lepi krajini ... – *Filozofsko*. Težko bi ostal, če pod menoj ne bi dehtele breskve, le kaj bi imel, če ne bi bilo nikogar, da ga tlačim ...

Zatemnitev.

4. PRIZOR: SKRIVALNICE

(Ted, Bob, Ninja, 2 dobri vili, mlekar, kmetič, 4 kuharji, zbor deklic)

Iz daljave Ninjino prepevanje, ki prihaja bliže in bliže ... Poje Slomškovo "Glejte, že sonce zahaja" v pop rock verziji. – Ko stopi med bujno cvetoče breskve, jo tudi zagledamo. Kliče svojega brata Vidka. – Iz sadovnjaka na pot prijahata dva Marlboro kavboja, Ted in Bob.

TED: Dober večer, deklica.

NINJA: Dober večer.

BOB: Pokopališče iščeva.

NINJA: Jaz pa mojega brata Vidka. – Kar naprej po poti. Ne moreta zgrešit ...

TED: Hvala, deklica. Upam, da ga boš čim prej našla.

BOB: Lep večer še naprej.

NINJA: Nasvidenje, kavboja.

Kavboja odjahata v večerni zahod, Ninja kliče Vidka ...

NINJA: Bratec ... Pokaži se ... Misliš, da ne vem, kje si? Se igrava skrivalnice?

Nisva že malo prevelika za te otročarije? Mali? Kuku? Ko te najdem, te –
njami, njami, njami, njami – požrem!

Daj no, Vid! Saj te vidim, bled si ko kak breskov cvet! Pokaži se, no! – ... Viiiiid!
–

Muc, muc, muc ...?

Iz sadovnjaka na pot pritava izgubljeni mlekar iz reklame "Radi imamo mleko".

MLEKAR: Boug daj, deklica.

NINJA: Dober dan.

MLEKAR: Prosin te, povej mi, ge je tū cintor?

NINJA: Tam ... pokaže z roko ... za devetimi gorami.

MLEKAR: Te pa morem zeti pout pod nouge ... Fala pa nasvidenje!

NINJA: Ni za kaj, pa še kdaj.

Mlekar odide v smeri devetih gora.

NINJA: Viiiiid ...?

Brez odziva.

NINJA: Moj brat je največji gnoj, kar jih je kdaj smrdelo!!!! Čaka na kak odziv.

Iz sadovnjaka na pot pritava kmetič iz reklame "Dobre vile".

KMETIČ: ... če b mel vsaj dobre vile! – Zagleda Ninjo. Ej, ti, punčka!

NINJA: Kaj je?

KMETIČ: Kje je tlele kak britof?

NINJA: Tam čez ... čez devetimi vodami.

KMETIČ: O, hvala. Pa pridna bot ... *Se podviza v smer devetih voda in sam zase tarna.* Če bi imel vsaj dobre vile!

NINJA: Viiiid! *Zahlipa.* Viiiid! Ubila te bom! – Vid, daj pokaži se, kmalu bo tema ...

Iz sadovnjaka na pot prideta dve dobri vili.

PRVA DOBRA VILA: Medve sva dobre vile. A s naju klicawa?

DRUGA DOBRA VILA: Kwa pa je?

NINJA: Dobre vile?

DRUGA DOBRA VILA: A s ti mal gluha? Tko mlada pa že tko gluha?

PRVA DOBRA VILA: A s naju ti klicala? Kwa pa je?

NINJA: Ne ... en kmetič.

DRUGA DOBRA VILA: U, spet tist model. Bejžva hiter stran ...

NINJA: Kje je pa ta tretja?

PRVA DOBRA VILA: Kwa je rekla?

DRUGA DOBRA VILA: Zanima jo, kje je ta tretja.

PRVA DOBRA VILA: A ti medve nisva dost?

DRUGA DOBRA VILA: Tretjo so odpustil, sam dve sva še.

NINJA: Jaz ne najdem mojega brata!

DRUGA DOBRA VILA: A misliš, da ti ga bova midve iskale?

PRVA DOBRA VILA: Ti, tamala, kje pa je tle britof?

NINJA: Tam čez ... čez devetimi ...

DRUGA DOBRA VILA: *Se napoti v pravo smer.* Sej sem ti rekuwa!

PRVA DOBRA VILA: *Ji sledi.* Kwa s ti rekuwa, kwa s ti rekuwa ... ti s rekuwa

sam "tam čez".

DRUGA DOBRA VILA: Ja no? A sm mela prou al ne? – Adijo tamala, pa hvala.

PRVA DOBRA VILA: Zdele čez dva ovinka pride bratec ...

NINJA: Vid, prinesla sem ti ključe od hiše; jaz zdaj grem, mene je Beti povabila na rojstni dan. A veš ... TISTA Beti. Pridi zdaj ven iz te koruze, kjerkoli se že skrivaš, ker če ne, boš ostal celo noč zunaj ... Halo? – Jaz moram it, res ... Beti je rekla, da če jaz ne bi prišla, to sploh ne bi bila nobena žurka. To bi bilo totalno BREZ ZVEZE. Tega ji res ne morem naredit. Midve sva pač best frendice for ever! BFF! A veš, kaj je to, BFF? Ne veš, ne? Ker ti nisi z nikomer BFF. No, jaz pa sem. Z Beti, od danes. – Pa tudi Taja me je povabila, ona ima pa konec tedna. – Joj, ta mesec je poln rojstnih dnevvov. Najbrž ne bom šla na vse ... Ne morem, preveč jih je. Se bom še odločila, na katere bom sploh šla. Mogoče na kakega fantovskega. Fantje so bolj kul ...

VIDEK: *Plane izza cvetočega breskovega drevesa, za katerim se je skrival, saj teh neresnic ne more več poslušati.* Tebe ni še nikoli nihče povabil na rojstni dan!!!

PRVA VILA: *Zelo od daleč.* A sva ti rekuwe?!

NINJA: Kdo to pravi?!

VIDEK: Jaz!

NINJA: A hočeš batine, a?!

VID: Ne!

NINJA: Reči še enkrat, če si upaš!

VIDEK: Še nikoli te ni noben povabil na rojstni dan, ker vedno prineseš samo neko eko ali pa bio ličje iz breskev, kar se tvojim sošolkam, posebej Beti, zdi totalno brez zveze!

NINJA: *Ga udari.* Lažeš!

VIDEK: Ne, pa ne! Odkar je ati ekovegan, naju nihče več ne povabi na rojstni

dan, in raje se s tem kar sprijazni!

NINJA: Nesramnež, nesramnež! *Ga brca.*

VIDEK: Nehaj, aua, aua, nehaj ...

NINJA: Mene je Beti povabila na rojstni dan in ti mi boš zdaj dal petdeset evrov, da ji grem v Interspar po darilo!

VIDEK: Nimam!

NINJA: Kaj me briga! Pa ukradi!

VIDEK: Izsiljuješ me in ustrahuješ! Prijavil te bom na policijo! In na socialno skrbstvo!

Iz sadovnjaka priteče zbor deklic iz oglasne akcije "Vsaka peta, vsaka sedma – Kaj ti je deklica?". Ninja, ki ji je čisto jasno, kaj iščejo, pomaha v smer, kamor so se napotili že drugi, deklice dahnejo hvala in tečejo naprej.

NINJA: Tako ali tako ti ne bo nihče verjel, saj si večji od mene!

VIDEK: Za pol centimetra! *Zlobno.* Ampak težja si pa ti ... Za tri kile!

NINJA: To je zato, ker imam konstitucijo po atiju!

VIDEK: Ha, ha, ha ...

NINJA: O! Mamin ipad imaš!

VIDEK: Ja, in?

NINJA: Daj sem!

VIDEK: Ne, ne dam!

NINJA: Povedala te bom!

VIDEK: Saj nisem pravljica ... Sicer pa mi ga je dala ...

NINJA: Tebi?!

VIDEK: Ja, komu pa, a naj ga da tebi, ki ga niti prižgat ne znaš?

NINJA: Ha, ha, ha. Kdo programira najboljše aplikacije na celi šoli?

VIDEK: Beti?

NINJA: Beti pa res ipada ne zna niti prižgat ...

VIDEK: A hočeš videt, kaj sem JAZ sprogramiral?

Iz sadovnjaka v ritmu "Lupimo in čistimo, ribamo, sekljamo ..." pritečejo štirje kuharji iz reklame za Frutek. Ko zagledajo Ninjo in Vidka, za hip v dvomu postanejo, potem pa glede na smer, v katero pokaže Ninjin kazalec, oddirjajo dalje.

NINJA: *Komentira.* O hudo! Bravo, mali. Če boš tako nadaljeval, boš mogoče lahko še moj pomočnik.

V daljavi zvok rešilca.

NINJA: Kaj pa je to?!

VIDEK: Ojej! Hrošč!

NINJA: Mami se je besna odpeljala, veš ... Mene je ful strah, Videk ... Kaj, če se ji kaj zgodi?

VIDEK: Prehitro vozi, ko je žalostna. Ko je besna, vozi nevarno počasi.

NINJA: ... in vmes fotka jumobte, ki so ji všeč ... V vsakem vremenu in ob vsakem počutju. Še celo, ko ima naju v avtu.

VIDEK: ... ima pač tako službo. Navdih rabi.

Rešilec drvi, kot bi šlo za življenje in smrt.

NINJA: A si ga najdu?

VIDEK: Ja, sam ga ne znam rešit. Sistemski je ...

NINJA: Pokliči jo ...!

VIDEK: Kaj?

NINJA: Pokliči jo in ji povej, da jo imava rada.

VIDEK: Saj to ve. Vsak otrok ima rad svojo mamo.

NINJA: Da bo vse še v redu.

VIDEK: Itak, da bo.

NINJA: Pokliči jo. Mene je tako strah, Videk ... Na Facetime ...

VIDEK: ?

NINJA: Ipad, Facetime? – Iz katere votline si že?

VIDEK: Pol bo takoj vedela, da sem ji sunil ipad ...

NINJA: Evo, vidiš. Bug, bug, bug! – A nisi rekel, da ti ga je dala?

VIDEK: Obljubila je, da mi ga bo enkrat dala, to je praktično isto ...

NINJA: No, pokliči jo ... Povej ji, da jo imava rada ...

Videk se obotavlja.

NINJA: Ja, a ne štekaš? Bug, hrošč, napaka v komunikaciji!

Zvok rešilca je tako glasen, da se skorajda ne slišita več. Oba kričita.

VIDEK: Ne oglasi se.

NINJA: Ne oglasi se? Ona se vedno oglasi ... Mamica se vedno oglasi, še celo takrat, ko je žalostna ...

VIDEK: Ne, to se ne sme zgoditi, Ninja, to se ne sme zgoditi ...! *Steče. Steče, kot da bi lahko ujel avtomobil, v katerem se pelje žalostna mama, ki žalost odganja tako, da – zaradi službe seveda – fotka najbolj domiselne jumbo plakate. Teče, kot da bi lahko ujel poslednji trenutek, ko se lahko zadnjič stisne k njej ali celo, kot da bi lahko preprečil vse tisto, česar se preprečiti ne da ...*

NINJA: ... ne v tisto smer, ne v tisto smer!!! Vid, tam je pokopališče, prosim samo ne v tisto smer!!!

Zatemnitev.

5. PRIZOR: TRESK

(Videk, Ninja, Razblinjajoča se mamica, Bob in Ted)

Videk teče proč, kot bi mu šlo za življenje, za njim pa se podi krvi lačen,

neusmiljen zvok zavor. Škripajo, škripajo, a brez vsakega haska, avto drsi kar po svoje, suka ga, suka ga, suka, zvok škripajočih zavor zdrsne v počasen, res počasen, še malo bolj počasen, skorajda zaustavljen trenutek krhkosti, v skoraj neskončnost raztegnjen trenutek "tik pred zdajci", po katerem nikoli več ne bo, kot je bilo prej, predvsem pa ne bo več Vidkove mame, ki bo, ko bo naredilo TRESK, na mestu mrtva.

NINJA: Ati, zakaj si mi spet vzel fračo?! Zakaj vedno jemlješ moje stvari brez dovoljenja? Daj si iz kakega lubja naredi svojo! – Nimam je ravno sedaj, ko jo najbolj rabim! Če bi jo imela, bi mogoče lahko dovolj zgodaj, še pravočasno, izbila oči vsem jumbo frumbotom, ki s tako predrznostjo gledajo po cesti in kričijo "Ugodno! Prihranite! Enostavno ceneje!".

RAZBLINJAJOČA SE MAMICA: Če moram navesti le en razlog, zakaj voziti novo astro, je to njena oblika: privlačna, zapeljiva, v njej se prepozna in jo želi voziti prav vsak. Tudi jaz. Nova astra. Ustvarjena, da privlači. Že od 12.990 evrov ...

Videk teče proč, kot bi mu šlo za življenje, za njim pa se podi krvi lačen, neusmiljen zvok zavor, škripajo, škripajo, a brez vsakega haska, avto drsi kar po svoje, suka ga, suka ga, suka, zvok škripajočih zavor zdrsne v počasen, res počasen, še malo bolj počasen, skorajda zaustavljen trenutek krhkosti, v skoraj neskončnost raztegnjen trenutek "tik pred zdajci", po katerem nikoli več ne bo, kot je bilo prej, predvsem pa ne bo več Vidkove mame, ki bo, ko bo naredilo TRESK, na mestu mrtva.

NINJA: Ati, zakaj si mi spet vzel lok? Zakaj vedno jemlješ moje stvari brez dovoljenja? Daj si naredi iz kakega lubja svoj lok! Nimam ga ravno sedaj, ko ga najbolj rabim! Če bi ga imela, bi ga mogoče lahko še dovolj zgodaj napela in poslala gorečo puščico v obraze jumbo frumbotov, ki s tako predrznostjo gledajo v svet in kričijo: "Nakup, ki se splača! Zadnja priložnost, skoraj zastoj!".

RAZBLINJAJOČA SE MAMICA: Slovenski avto leta: simply clever. Drzna na dotik, prefinjena eleganca in surova moč. – Prostor v najlepši obliki. – Spire to inspire ... – To, kar ljudje vozijo, je enako pomembno kot to, kar čutijo ... Vse

do zadnjega navdiha ... *Kot odmev ... diha, diha, diha ...* – Pametno je imeti dobro zavarovan avto. – Varnim voznikom zamrznemo bonus. – Za vedno.

Videk teče proč, kot bi mu šlo za življenje, za njim pa se podi krvi lačen, neusmiljen zvok zavor, škripajo, škripajo, a brez vsakega haska, avto drsi kar po svoje, suka ga, suka ga, suka, zvok škripajočih zavor zdrsne v počasen, res počasen, še malo bolj počasen, skorajda zaustavljen trenutek krhkosti, v skoraj neskončnost raztegnjen trenutek "tik pred zdajci", po katerem nikoli več ne bo, kot je bilo prej, predvsem pa ne bo več Vidkove mame, ki bo, ko bo naredilo TRESK, na mestu mrtva.

NINJA: Mama! – Hvala, ker voziš zmerno! – Glej na cesto, prosim te ...! Bodi previdna, bodi previdna ... Hvala, ker voziš zmerno! – Štirideset dni brez alkohola. – Red je vedno pas pripet, pripni svoje življenje, mamica! – Hvala, ker voziš zmerno! – Vrnimo otrokom prihodnost! Otroci naj bodo lačni le znanja, ne mame! – Hvala, ker voziš zmerno! – Podajte nam roko. – Hvala, ker voziš zmerno! Hvala, ker voziš zmerno! – Rada imam mleko! Hvala, ker voziš zmerno! Darujmo energijo za življenje ... Hvala, ker voziš zmerno! Postani krvodajalec, povej naprej ...! Hvala, ker voziš zmerno! ... Povej naprej ...

Mimo prijahata dva Marlboro frajerja, Ted in Bob.

TED: Veš Bob, raka imam ...

Nekaj časa jahata v tišini.

BOB: Si zavarovan ...?

TED: Jasno. Vedno imam v mislih varnost najbližjih – za vsak primer, če se meni kaj zgodi.

Jahata naprej v tišini. Potem čez čas.

BOB: Vse bo v redu, Ted.

TRESK: *Avto trešči v kovinsko konstrukcijo jumbo plakata, mamica Vidka in Ninje je na mestu mrtva in nobena stvar nikoli več ne bo, kot je bila. Trenutek se oži, krči v svojo pravo dimenzijo, nič več raztegnjenega drsenja gum po*

asfaltu, nič več jalovega škripanja zavor ...

Zatemnitev.

6. PRIZOR: DA BI IZ MALEGA ZRASLO VELIKO!

(Videk, liki iz reklam, zbor deklic, 4 kuharji, ...)

Sredi sadovnjaka cvetočih breskev odprt grob; ob njem deček Videk sestavlja poslovilni govor za svojo mamico tako zavzeto, kot da bi jo poslovilni govor lahko priklical nazaj, in sploh ne opazi, kako iz fantka zori v fanta, mladega moškega, moža srednjih let, starejšega možaka, starca in starčka ...

Spoštljivo tiho njegovemu slovesu prisostvujejo prepoznavni liki iz glede na trenutno družbeno klimo najbolj aktualnih reklam pa tudi tisti iz kakih nepozabnih starih ...

Breskve v žalosti osipajo svoje cvetove, veter nosi cvetne lističe v jamo in jo polni ...

Junakinje iz zgodbe "Vsaka peta pretepena, vsaka sedma posiljena" ravno zaključujejo pesem v slovo Vidkovi mami – "Kaj ti je deklica?".

VIDEK: Mama, vedno si govorila, kako je delo v oglaševalski agenciji kul ... Da si lahko kreativna in te zato še plačajo. Da je oglaševanje skoraj umetnost. – In to kljub temu, da si bila pogosto čisto skurjena od tega kulskega kreativnega dela. – Čeprav te ni bilo nikoli doma, sem bil vesel, da imaš svoje delo rada. Pogrešal sem te, bil sem osamljen, ampak govorila si mi, da to ni nič takšnega. Da smo ljudje pač osamljena bitja ... In sem se pač sprijaznil s svojo osamljenostjo – že zato, da ti ne bi imela skrbi. Ampak vseeno, ljuba mama, majhen sem še in ni prav, da si odšla že zdaj. Kako si to predstavljaš, kako naj zdaj odrastem sam?! –

... Kako bi bilo, če bi nenadoma umrl jaz? Bi bil zaradi tega sploh kdo žalosten? Lahko si predstavljam svoj pogreb: mogoče bi kdo igral na saksofon, sošolka Beti bi mi prebrala pesem v spomin, potem pa bi jo zalile

solze in končno bi priznala, da je zaljubljena vame ... – Vse to bi seveda imelo smisel, če v resnici ne bi bil še mrtev in bi se potem lahko vrnil v normalno življenje. Kaj ti pomaga, če na dan svojega pogreba izpadeš faca, dva dni kasneje pa nihče več ne misli nate? Razen mogoče tvoja mama, če jo še imaš ...

Mislim, da še dolgo ne bom umrl. Zdrav sem, imam samo alergijo na breskve. Ne na cvetove, prav na meso. In na mandlje in osji pik ...

... kako bo zdaj šlo brez tebe, mama ... Vedel sem, da se na svetu dogajajo hude stvari, ampak nikoli si nisem znal predstavljat, da se lahko kaj takega zgodi tudi meni ... Mami, prosim pridi nazaj – prosi koga, tam, kjer si, naj zavrti čas in nam da še eno priložnost. Pospravil bom sobo in odnesel smeti. Vsak dan, če boš hotela. – Vse kontrolke sem pisal pet in pobral vsa zlata priznanja od bralne značke naprej ... Konec osnovne šole sem dosegel najvišje število možnih točk in vsi so rekli, kako lepo se obnašam. Priden sem, mama, in vedno grem z glavo na zabavo. – Čakam, da me nekdo zbudi iz teh grdih sanj. – Ko si pisala slogane za vse te reklame, sem te večkrat poslušal, kako obračaš besede in iščeš rimo, s katero bi povedala, da je vse v redu na tem svetu, in da če ni, pa že še bo, da je v jin jangu več bele kot črne, da je več sončnih dni, dežja pa ravno prav ...

... mamica ... Vidiš, kak fant sem postal? Rad bi ti povedal nekaj res lepega v slovo, ker že slutim, da te ne bo nazaj, čeprav sem zlati maturant in čeprav sem prvi diplomiral ... Niti doktorat te ne prikliče, kajne? Saj nikoli nisi kaj dosti dala na te nazive, ampak šolski uspehi in formalne stopničke so bili edino, česar sem se znal okleniti potem, ko si nas zapustila ... Še malo, pa se bom poročil, veš ... Moja punca bi ti bila všeč, tudi ona kuje verze, samo ne sloganov, ampak bolj poezijo. Vsaj zaenkrat ... – Zdaj imava že dva otroka, punčko in fantka ... ja in tudi kredit ... in pogosto jima pripovedujem modre nauke njune babice in ... ja, no ... moja žena nima več časa za pesmi. Ampak malima so všeč reklame, ki si jih delala. In potem si moram ves čas zmišljevati zgodbe, iz katerih so vzete ... Kot pubertetnika sta malo naporna, ampak vse tako hitro mine, kajne? Tudi meni mineva, mamica, vse je minilo, še preden

sem ti jaz, majhen fantek, uspel sestavit in povedat en tak spodoben poslovilni govor, s katerim bi se te lahko zadnjič dotaknil in po katerem bi se te vsi še dolgo spominjali ... Ker jaz te nikoli nisem pozabil. – Danes je en tak težek dan, umrla mi je žena in spet sem sam ... Otroka ne moreta skrbeti zame, imata odgovorne službe, kredite, in tudi vnuk je že na poti ... Škoda, mama, ker te ni več, in hvala, ker si bila. Imam te zelo rad. In danes, ko je moj zadnji dan na tem svetu, sem prišel na tvoj grob, da bi te končno pustil oditi, mamica. Ne smem te več zadrževati tu in itak bova kmalu skupaj ... – Kaj sem že hotel reči? – Oprosti ... star sem. – Mama, v življenju, ki je trajalo dlje od tvojega, sem spoznal, da si imela prav. Res je v jin jangu več svetlobe kot teme. Že zato, ker je obojega ravno prav. In zdaj ti bom zapel pesem. Ker te imam rad. In ker sem ti odpustil, da si odšla, ko sem bil še majhen fante. Oprosti, ker sem bil tako dolgo jezen nate.

STAREC VID: *Poje. Meljem, meljem kavico, kavico za mamico. Mamica se mi smeji. Kavice se veseli.*

Kavica je kuhana. Mizica pripravljena. Pridi, pridi mamica, Dobra je ta kavica.

Veter je osul še zadnji cvetni list in grob je do vrha prekrit. Liki iz reklam, ki so do zdaj spoštljivo molčali, se razvrstijo v vrsto, da bi na grob položili vsak svoj cvet. Od svoje stvariteljice se poslavljajo z žalostjo v srcu, njenemu sinu, ki stoji ob grobu, stisnejo roko in mu izrečejo sožalje z besedami "Wash your troubles away".

Še dva, trije stiskajo starcu uvelo roko, ko nenadoma iz bližnjega gozda prigalopirajo štirje zamudniki, brkati kuharji z očali iz legendarne reklame za Frutek. Hlipajo in hlipajo, kot bi prišli na pogreb lastne matere, toda h grobu ne pristopijo.

Tako starcu, ki je že tako star, da je pozabil svoje ime, ne preostane drugega, kot da sam stopi do njih.

STARČEK: Kaj bo dobrega, kavbojci? Iz katerega filma že prihajate ...?

KUHAR 1: Videk?

KUHAR 2: Videk?!

KUHAR 3: Videk ...

KUHAR 4: Da je iz malega zraslo veliko!!!

Objemajo ga in plešejo okoli njega.

STARČEK: Pozabil sem že, kako mi je ime, ampak lahko, da sem kdaj res bil Vid. Kdo pa ste vi?

KUHAR 1: Tvoji kuharčki, vendar. Se nas ne spomniš?

KUHAR 2: Ti je Alzheimer pojedel možgane?

KUHAR 3: Ti jih je vzel Abraham?

KUHAR 4: Kdaj si se pa ti tako postaral?

Se odločijo, da ga bodo poskusili spomniti stvari, ki se jih ne pozablja ...

KUHAR 1: ... malo blitve in korenčka ...

KUHAR 2: ... kos prelepega mesa ...

KUHAR 3: ... jabolko in zrela breskev ...

KUHAR 4: ... hruška, med, marelica ...

KUHAR 1: ... vse naravno, sočno, mlado ...

KUHAR 2: ... da bi z Vidkom jedli vsi ...

VSI KUHARJI SKUPAJ: ... to so Frutki iz Fructala, slastni in pripravljeni ... –
Lupimo in čistimo, ribamo, sekljamo, strgamo, pasiramo, kuhano vam damo ...

*Kuharji zadržujejo sapo in napeto čakajo, ali jih bo Vid prepoznal ali ne ... in
ko starec najde svoj otroški spomin in mu uide glas zadovoljstva, poskočijo od
veselja in navdušenja ter si čestitajo med seboj ...*

STAREC VID: Kaj vas je prineslo, fantje. Ste prišli na pogreb moje mamice?
Zamujate več kot pol stoletja ...

KUHAR 1: Prišli smo pote.

STAREC VID: Jaz danes odhajam. Moja astrologinja je rekla, da ...

KUHAR 2: Zastrupili smo jo.

KUHAR 1: Zaslužila si je. Meni je vedno napovedovala same grde reči in vse so se vedno uresničile! Prava čarovnica!

KUHAR 3: Tako da njene prerokbe ne držijo več.

KUHAR 4: Zdaj je potrebno vsa razmerja na novo definirat ...

STAREJŠI MOŽAK VID: V čem je težava, prijatelji?

KUHAR 1: Težava je v tem, mož srednjih let, da ...

KUHAR 2: Mlad moški! To je to!

KUHAR 3: ... ne, ne ... spustimo ga do mladeniča ... še malo ... kar nazaj ...STOP!

KUHAR 4: Težava je v tem, fant moj, da lahko zdaj delamo Frutke le še iz kitajske robe! Ker je cenejša! Za domačo hrano pa nikogar nič več ne briga!

Vsi štirje zaihtijo.

FANT VID: Oh, Gash ... !

KUHAR 2: Dejmo ga še malo nazaj spustit ...

KUHAR 3: Takole?

KUHAR 1 IN 2: Ja!

KUHAR 4: Težava je v tem, fant moj, da lahko zdaj delamo Frutke le še iz kitajske robe! Ker je cenejša! Za domačo pridelavo pa nikogar nič ne briga!

Vsi štirje zaihtijo.

Videk nekaj časa razmišlja in tuhta, cvetovi breskev poplesujejo na grobu njegove mame, kuharji kot nekaj trenutkov poprej zadržujejo sapo in napeto čakajo na dečkove besede.

VIDEK: Svet je iz tira: o, prekletstvo in sram, da jaz sem rojen, naj ga uravnam ...

Kuharji poskočijo od veselja in navdušenja ter si čestitajo med seboj ... Videk odhaja uravnavat svet ...

Zatemnitev.

7. PRIZOR – POVRATNA BITKA

(Breskve, The breskva, Jumbo Frumbo in veleplakatinja iz njegovega levega rebra)

Breskve, opite od zmage nad jumboti, slavijo svoj uspeh, razglašeno prepevajo, plešejo in se, zdaj že zreli sadeži, kotalijo ...

PIJANE BRESKVE: Ole ole ole, we are the champs, we are the champs ...

Počasi in ponižno se jim približa objokani, popljuvani, razmazani Jumbo Frumbo. Smrka, šepa in kleca.

PIJANE BRESKVE: Kwa je stari, a boš en deci, da nazdravimo naši zmagici?

JUMBO FRUMBO: *Čisto predimenzionirano najavi:* Mi, pripadniki plemena Jumbo Frumbo, iz vseh vetrov nabrani desetnički, ki tavamo po svetu, pregnani od toplega ognjišča, z nalogo, da lociramo poslednje prazne pore in jih naselimo ... smo pogumni vojščaki! Mi, pripadniki plemena Jumbo Frumbo, zrcalni odsevi Pandorinih biserov, izgubljeni, zapuščeni in neljubljeni, krivi že samo zaradi naše iztrganosti iz zgodb, v katere nazaj hrepenimo, nazaj v zrcala, ki so nam dala odsev ...

PIJANE BRESKVE: Pa šta to on priča ...?!

PIJANE BRESKVE: Joj, nehajta lest Nektarju v rit ...

PIJANE BRESKVE: Ajde mala, ne ti meni Nektarja, a je prou?!

PIJANE BRESKVE: Da si ne bi kaj naredila!

THE BRESKVA: *Se zbudi iz pijanega sna.* A je spet treba koga nabutat?

JUMBO FRUMBO: ... vas izzivamo na povratno bitko!

THE BRESKVA: Kaj?!

PIJANE BRESKVE: Kaj je ta skonzumiral?

PIJANE BRESKVE: Nore marelice? Blazne slive? Gnile nektarine?

THE BRESKVA: Sanjam. *Pade nazaj v pijansko komo.*

JUMBO FRUMBO: Izzivam vas na povratni dvoboj!!!

THE BRESKVA: *Se spet zdrami.* Kaj ti res nimaš nikoli dovolj?!

BRESKVE: Heca se. Ziher se heca. The breskva! A ne, da se heca?!

THE BRESKVA: Au, moja glava ...

JUMBO FRUMBO: *Zelo melodramatično.* Ne!!! To ni šala. Ne bo vam uspelo! To je Jelovica! *Se zmede, saj je povedal tekst, za katerega je sicer sprogramiran, ampak v resnici je hotel reči nekaj drugega.*

BRESKVE: A se spomnite tistega vica od Kovinotehne? Nemogoče je ...

BRESKVE: ... mogoče!

JUMBO FRUMBO: Ali sprejmete naš izziv?!

THE BRESKVA: Joj, lej ... Vi ste malo prej izgubili: deset proti ena. Kar pomeni, da zdaj že pakirate nazaj na Kitajsko in da imam jaz samo ene nore pijanske blodnje, a je tako!?

JUMBO FRUMBO: ... mi ne smemo izgubiti še ene domovine! Mi enostavno potrebujemo neko novo zgodbo!!! Zahtevamo priložnost povratne bitke!

THE BRESKVA: Joj kako se jaz nerada ponavljam ... Izgubili ste v teku na sto metrov, v balinanju, pljuvanju in tudi v jumbo ruleti ...

BRESKVE: Ma dajmo mu tisto priložnost, bo vsaj še nekaj časa zabavno ...

THE BRESKVA: Ne moreš trosit priložnosti naokoli kar tako. Priložnost zamujena ne vrne se nobena ali kako že gre?

BRESKVE: Naj priseže, da bodo glas o nas, vipavskih breskvah, ponesli tudi na Kitajsko.

JUMBO FRUMBO: V imenu svojih bratov in sester: prisegam!

THE BRESKVA: Okej ... No, v kateri kategoriji se bomo pomerili v poslednji bitki? A ima kdo kak aspirin?

JUMBO FRUMBO: V retoriki!

BRESKVE: V retoriki?

BRESKVE: Kaj je to – retorika?

THE BRESKVA: Kaka nerazgledana marelica si ti, ej ... Retorika je besedni spopad. Kdor zmaga, vlada, kdor izgubi, vzame pot pod noge in gre v svet razglašat slavo in čast zmagovalca. No okej, dajmo se it; Jumbo je izbral kategorijo, mi pa začnemo. Okej ... *Malo pomisli*. U, jo že imam! – Jumbo Frumboti so kreteni prve klase.

Jumbo Frumbo zaluča prvi slogan, ena breskev se raztrešči. – Breskve ostrmijo.

Jumbo Frumbo zaluča drugi slogan, druga breskev se raztrešči. – Breskve pobledijo.

Jumbo Frumbo zaluča tretji slogan, tretja breskev se raztrešči. – Breskve se kotalijo proč, nekam pod rob, na varno in na kup.

BRESKVE: O sranje eno, kaj je bilo zdaj to za eno sranje?

THE BRESKVA: Ni zdaj čas za analize, dajmo si hitro nekaj izmisliti!

BRESKVE: Ja, ja!

THE BRESKVA: No, hitro ...! Protinapad! Gremo!

Breskve planejo nazaj na oder, kjer se Jumbo Frumbo gosti s sočnim mesom treh njihovih kolegic. Cel bataljon se jih zakotali čez na drugo stran, kjer se zopet skrijejo na varno.

BRESKVE: A smo ga?!

Ena breskev previdno pokuka na plano in se hitro spet skrije.

BRESKVE: Ja ne, nič ga nismo ... Še vedno se mu po bradi cedijo naše sestrice ... *Zaihti*.

THE BRESKVA: *Šine kvišku, sikne*: Kreten, kreten, kreten ... *in spet hitro skrije glavo*. Mater, no ... Tole s kretenom sploh ne pali ... A ima kdo SSKJ?

BRESKVE: Kaj?

THE BRESKVA: Slovar slovenskega knjižnega jezika?

BRESKVE: Slovar ... česa?

THE BRESKVA: Poezijo?

BRESKVE: ?

THE BRESKVA: Za ščepec drame?

*Breskve The Breskvi užaljeno pokažejo hrbet, ta pa nekje med njimi opazi
ipad, ki ga je Videk očitno pozabil v sadovnjaku.*

THE BRESKVA: O, hvala bogu; Videk je tu pozabil svojo tablico. *Jo razstavlja
in išče besede ...* Saj je logično, ne? Poiskati moramo ostrejša besede, kot jih
ima v svojem arzenalu ta terorist! A bi mi mogoče katera pomagala?

Iz tablice v zrak leti vse mogoče ...

JUMBO FRUMBO: Kje ste? Štejem do deset, če se ne prikažete, sem
zmagal. Sam proti celemu kamionu breskev! Ha, ha! O tem se bo govorilo še
dolgo, dolgo ...

BRESKVE: *Pokuka ven.* Ni pravično! *In hitro v zavetje.*

JUMBO FRUMBO: Deset!

BRESKVE: Katera marelica je rekla, da mu dajmo priložnost?!

BRESKVE: *Medtem, ko druge breskve panično iščejo besede, spet tvega
glavo in pokuka ven.* Ni pravično, ni pravično!!!

THE BRESKVA: Ja, daj, zamoti ga malo ... Kje hudič so te besede?! Vem, da
so nekje notri namontirane, ampak kje točno?!

JUMBO FRUMBO: *Zehajoč.* Devet! Osem! – Kje ste, lepotice? *Z glasom
serijskega morilca.* Ljubice ...?

THE BRESKVA: Evo, jih že imam; lej, lej, pregovori, rečenice, verzi ... *Še
vedno razstavlja Vidkovo tablico in sestram deli močne replike ...*

JUMBO FRUMBO: Štiri.

BRESKVE: Ojoj!

THE BRESKVA: A smo?!

JUMBO FRUMBO: Dva.

BRESKVE: Ja, pripravljene ...

THE BRESKVA: Na položaje, na položaje!

JUMBO FRUMBO: Ena ...

THE BRESKVA: Go, go, go ...

Breskve napadejo Jumbo Frumbota s svojim strelivom. Modrosti letijo vsevprek in zadenejo Jumbo Frumbota, še preden uspe aktivirati svoje orožje. A namesto, da bi ga onespobile, se zdi, da ga samo žgečkajo ... Zvira se in hihita.

BRESKVE: Med streljanjem. Kaj mu pa je?!

BRESKVE: Naši metki mu ne pridejo do živega!

THE BRESKVA: Ne nehat! Ne nehat! Dokler se reži, vsaj streljat ne more!

BRESKVE: Joj, zdaj se pa še razmnožuje ...

THE BRESKVA: Bizdarija, eno mutacijo smo mu povzročile ...! Genetika nas jebe v glavo!!!

BRESKVE: O, Darwin pomagaj!

In res, iz levega rebra Jumbo Frumbota vstajajo veleplakatinje, ki gledajo precej bolj mrko kot sam Jumbo Frumbo. Gre za serijo na temo I feel TM, slogani na njihovih napetih, ponosnih prsih pa sporočajo, da poraza ne priznajo ... Postavijo se v vojaško formacijo in grozijo vsaka s svojo sulico.

VELEPLAKATINJE: Naključno.

Glej – kriza!

Kriza – doživite najboljše!

Kriza uniči do 99,9 odstotkov škodljivih bakterij.

Kriza je. – Priložnost za podjetne!

Kriza je. – Oglašujete zdaj!

Kriza je. – Ne zamudite nobenega trenutka več!

Kriza je, zatismo pasove!

Varčevanje še nikoli ni bilo tako preprosto.

Kriza je – občutek, ki traja ...

O, kriza – kako pa stvari vidite vi?

Kriza – v krogu življenja.

Kriza – ker življenju dajemo prostor!

Kriza – ker življenje ne odpušča!

Kriza – v sodelovanju z naravo!

Kriza je! K vragu principi!

S krizo na ti, s krizo intimissimi ...

Kriza je kot mama – kriza je ena sama!

THE BRESKVA: O jebenti breskva!

THE BRESKVA: O jebenti, jebenti breskva ... Tako pa nisem hotela končat ...

Ja nič, konec ferpleja! – Punce, dajmo!

BRESKVE: Kaj?!

THE BRESKVA Zvrnimo jih!

BRESKIVCE: Kam?!

BRESKVE: Hitro, hitro, dokler ne bo prepozno! Če te babure zašicajo s temi svojimi sulicami, nam nobena poezija ne pomaga več. *Dviga ploskev, na kateri Jumbo Frumbo poraja mrke veleplakatinje.* Dvigni! Dvigni, bolj ...

BRESKVE: *Poprimejo.* Kam jih zvrčaš?! Kam drsijo?!

BRESKEV: Ja kam – v tablico, saj je prazna! – Zakaj pa misliš, da sem jo spraznila?!

Vsem breskvicam vzame sapo, ko spoznajo taktiko The Breskve.

BRESKVE: *Dviga in se poti pod težo ploskve.* Jaz ne vem, če je to res po

pravilih igre ...

THE BRESKVA: Tu ni več nobenih pravil, predvsem pa ni igre, ampak gre na življenje in smrt.!!! Dvigaj, dvigaj, dvigaj ... – Zakaj ne padejo notri?!

BRESKVE: Loputa je zaprta!!!

THE BRESKVA: Ojoj! Ojoj. Ojoj. – A bi jo šla katera odpret?

BRESKVE: Ampak to bi bil samomor!!!

THE BRESKVA: Ja, za višje cilje, slavo in čast ... Rabimo tri prostovoljke.

Kdo se javi? – Ne popuščaj, dvigaj, dvigaj ... Okej, grem pa jaz.

BRESKVE: Ne!!!

THE BRESKVA: Ni zgodbe brez junaka! – Ko bodo noter, aktivirajte v nastavitvah še avtoimuni virus, da se res razgradijo v prafaktorje ...

BRESKVE: The breskva, ne it, ne it ...!!!

THE BRESKVA: Le glejte, da se ne boste kregale med sabo. *Odloži znamenje The in se kot navadna breskev odkotali do lopute.* Loputa dvignjena! *Se zdrizne pod ugrizom sovražnika.*

BRESKVE: *Ob junaški smrti svoje voditeljice. Udri!!!! Stisnejo zadnji sok iz svojih petnih žil, dvignejo ploskev čisto navpično in zrušijo sovražnika v virtualo pametne tablice. – Potem ploskev spet spustijo in se zakotalijo do lopute. Kukajo skozi okence v notranjost virtualne arene.*

BRESKVE: Hitro, settingsi!

BRESKVE: *Urejajo nastavitve.* General, Multitasking, International, Mobil, Viruses ... Done!

BRESKVE: Ojoj, ojoj ...

BRESKVE: Med sabo se koljejo ...

BRESKVE: Po vetru se obračajo ...

BRESKVE: Jaz tega ne morem več gledat ...*Počasna zatemnitev prizora.*

BRESKVE: Poglej na iTunes, kakšna je plačljiva verzija ... O, hudo, tu lahko

celo izbiraš kategorije?! Estetika, etika, religija, humor, politika, metaforika, seks ... U ... se *zahihita* ... seks ... A kdo ve, kaj je to?

BRESKVE: Nekaj za plačat spet ... Daj raje osnovno verzijo ...

BRESKVE: Ne, ne pusti to! O, kako jo je. Ojoj, ojoj ...

BRESKVA: A lahko še jaz kaj vidim?!

BRESKVE: Ajde v vrsto, jaz sem zdaj!

8. PRIZOR: ŽE SKORAJ ENA DRUGA TEMA, ZA KAK DRUG DAN

(Špela, Ravish, Ninja in Videk)

Naslednje jutro.

Ravish tiho odpre vrata in vstopi. Na mizo odloži gajbico zrelih breskev, vzame eno, obriše njeno kosmatost v svojo majico in jo v dveh grižljajih poje.

– Opazuje svojo družino: žena Špela je zaspala na tleh, okoli nje je malo morje iz solz; otroka spita na kavču, k sebi stiskata vsak svojo pametno tablico tako kot včasih medvedka ...

Začne nekaj iskati. Pozabi, da je hotel biti tih. Loputanje vrat omaric, predalov zdrami Špelo.

ŠPELA: O, a ti si ...

RAVISH: Šššš. Ti kar spi ...

ŠPELA: Kaj pa iščeš?

RAVISH: Šššš ... eno vpojno krpo, da pobrišem to lužico okoli tebe ...

ŠPELA: *Zaspano.* Poglej v kopalnici ... Vzemi kar brisačo ...

Ravish poišče brisačo in sanira malo solzno morje okoli Špele, njej pa po licih zopet tečejo solze ...

RAVISH: Ššššš ...

ŠPELA: Joj ...

RAVISH: Šššš ... Oprosti.

ŠPELA: ... ful me boli glava ...

Ravish ji otira lase ...

ŠPELA: Si pil?

RAVISH: Šla sva na en pir, ja.

ŠPELA: Kam pa?

RAVISH: V Portorož.

ŠPELA: Zveni romantično.

RAVISH: V redu, je bilo, ja.

Ravish poišče glavnik in začne Špeli česati lase.

ŠPELA: Ninja in Videk sta se ful prestrašila, ko si šel ...

RAVISH: Ma daj, daj ... saj poznata strica Franeta.

ŠPELA: Seveda ga poznata, ampak a se res mora zmeraj zezat s to sireno in lučmi ...

RAVISH: Frane ima rad dramo. Pa všeč mu je, če se mu ljudje umikajo. Rad hitro kam pride ... A veš, da je vsem, ki so na balkonih pasli radovednost, razlagal, da me pelje na psihiatrijo in da sem neozdravljiv primer? Ko sem prišel dol, me je dejansko zavil v prisilni jopič ...

ŠPELA: Bolno.

RAVISH: Hotel me je pač malo razvedrit ...

ŠPELA: Mu je uspelo?

Ravish vzdihne, se zamisli, ostane nekaj časa kar tiho.

RAVISH: Pa saj drugače je fejest fant, veš ... Ko ni v službi, dela neke zasebne raziskave ... No in je ugotovil, da je za zdravje najbolj škodljiv stres, ki ga povzroča izogibanje stresu. Skrb za to, da ne bi zboleli in umrli in podobno.

ŠPELA: Ne mi zdaj rečt, da te je danes ponoči srečala pamet in bomo namesto tofujev končno spet jedli normalno hrano?

RAVISH: Frane ima dober pristop k temu. Je sicer pretežno vegan, ampak skrbi za ravnovesje in gre od časa do časa na kak horseburger ... Špela, nekaj ful čudnega se nama je dogajalo ponoči ... Šla sva nazaj čez Kras in ... čez vse Fructalove jumbote so se cedile breskve ... Kot bi jih pobruhali kaki vanzemaljci ...

ŠPELA: Od vanzemalcev pobruhani MOJI Fructalovi jumboti?!

RAVISH: ... in potem me ob treh ponoči pokliče Stane.

ŠPELA: Stane – Stane?

RAVISH: Ja. Stane, Stane – Stane.

ŠPELA: Bivši direktor?!

RAVISH: Vse kaže, da nič več bivši ... in se mi zahvaljuje za poslani brief, da je genialen in da naj pridem takoj zjutraj spet v službo, ker sem samo jaz tisti, ki bo lahko to idejo zrealiziral v "never seen before" oglasna sporočila. In da potem ne bo tudi odkup vipavskih breskev noben problem več.

ŠPELA: Kaj si mu pa poslal?! Kdaj si mu pa ...?

RAVISH: Jaz mu nisem nič pošiljal. Vsaj ne pri polni zavesti.

ŠPELA: Se pravi – spet imaš službo?! *Panika*. Ja pol se pa stuširaj in leti!!!

RAVISH: No, no, no – počasi, muca moja. Zdaj sem jaz tisti, ki postavlja pogoje.

ŠPELA: ... pa če praviš, da vse to sploh ni tvoje maslo ...?

RAVISH: ... glavno, da on misli, da je. Ostalo bomo že sproti reševali ... Sem mu povedal, da danes še ne pridem, ker sem zaseden ...ne bi bilo taktično, če bi kar pritekel ... In pa zahteval sem, da naju angažira skupaj. Kot kreativni team.

ŠPELA: ?!

RAVISH: Rad te imam, Špela ...

ŠPELA: Oh, Ravish ...

RAVISH: ... pa v bistvu sem te imel na sumu, da si mu ti kaj pošiljala ... Špela,

oprosti. Ne bi ti smel lagat. Vem – nimam opravičila. Ampak čist me je podrlo, razumeš?! Lej, jaz nisem en zadnji idiot, ki pojma nima. Strokovnjak sem. Povedal sem mu stvari, ki so pomembne, on pa je vse skupaj vrgel čez ramo, kot da sem zadnji kreten ... Da te vržejo iz službe, ker vztrajaš na svojem strokovnem mnenju, Špela ... Res nisem znal zdilat s tem ...

ŠPELA: Lagal si mi. Pol leta.

RAVISH: Ne bi ti smel lagat tako dolgo.

ŠPELA: Sploh mi ne bi smel lagat.

RAVISH: Sploh ti ne bi smel lagat.

ŠPELA: Ravish. Odpuščam ti. Ampak moraš vedet, da me bo ta tvoja laž še dolgo bolela in pekla in da je ne morem kar tako pozabit ... Tudi jaz bom rabila nekaj časa.

RAVISH: ... vem. Obljubim, da ti nikoli več ne bom lagal.

ŠPELA: Previdno, da ne boš postal še lomilec obljub ...

RAVISH: Obljubim, da se bom maksimalno potrudil, da ti nikoli več ne bi lagal ...

ŠPELA: ... ko si že itak en hud lomilec src ...

RAVISH: ... muca moja ...

ŠPELA: Pa kaj si mu poslal, da je tako obrnil ploščo?!

RAVISH: Jaz nič. Pojma nimam. Sploh ne vem, o čem je govoril, mantral je samo vipavske breskve, vipavske breskve, vipavske breskve ... Ko kaka branjevka ...

Pogled se mu ustavi na otrocih in tablicah, ki jih stiskata k sebi.

ŠPELA IN RAVISH: *Oba v en glas.* O, ne mi rečt ...! *Skočita k otrokoma in pograbitā vsak svojo tablico.*

ŠPELA: Ojej ...

RAVISH: Ujej ...

ŠPELA: O fuck!

RAVISH: O šit ...

ŠPELA: No, to pa pojasni vse ...

RAVISH: Ninja in Videk pa to noč nista prav dosti spala ...

ŠPELA: O madona, lej ti to ... O madona, lej ti to!!!

RAVISH: Kam smo mi to prišli ... Da morata otroka skrbet za družinski proračun ... Da se nam ne usede zdaj še socialna na vrat ...

Bereta slogane, ki sta si jih izmislila otroka na temo vipavske breskve.

ŠPELA: Vipavske breskve. Pametna rešitev!

RAVISH: Za vas ustvarjamo užitek. Fructal – iz vipavskih breskev!

ŠPELA: Vipavske breskve za slovenski preboj!

ŠPELA: Izberi sebe! Izberi Fructal! Izberi – vipavsko breskev!

RAVISH: Vipavska breskev. Glas večine!

ŠPELA: Fructal – sok z domačega vrta! – Zvestoba, ki šteje!

NINJA: Nadaljujmo skupaj. Fructal – vipavska breskev!

RAVISH: Za vse generacije? Fructal – vipavska breskev!

VIDEK: V bistvu smo najboljši! Fructal – iz vipavskih breskev!

RAVISH: Skupaj bomo uspeli. Vipavska breskev & Fructal!

ŠPELA: Dobro jutro!

RAVISH: Vipavska breskev!

VIDEK IN NINJA: Fructal!

NINJA: Ati!

VIDEK: Ati, si nazaj!

NINJA: Videk, zamudila bova v šolo! Lej, koliko je že ura!

VIDEK: O sranje!

ŠPELA: Watch your language, young man!

RAVISH: Danes bomo ostali doma. Bom poklical, da imata uši.

NINJA in VIDEK: Jaaaaaaa!

ŠPELA: ... pa če bomo že doma, bi lahko naredili eno generalno, tak svinjak imamo, da ...

RAVISH, NINJA in VIDEK: *V en glas, kažoč na osnutek maminega novega jumbota.* A clean house is a sign of wasted life!

RAVISH: Kaj pravite na halo kebab!

NINJA in VIDEK: Jaaaaaaa!

RAVISH: Smo za en konkreten filmski maraton?

VSI: Jaaaaaaa!

RAVISH: Kak predlog?

NINJA in VIDEK: IT crowd!

RAVISH: Gudi, gudi ... Ampak kako vama je uspelo splasirat tale app, če sem jaz pred enim tednom na Siolu skenslal internet?

VIDEK: Ja, na sosedov wireless sva se priklopila. Saj sva ti hotela povedat že včeraj zvečer, pa naju nisi hotel poslušat!

RAVISH: Hm. Okej. Saj mogoče pa nočem vedet nit zdaj ...

ŠPELA: V bistvu sta hotela bit eko in delit stvari ...

RAVISH: A zdaj pa še ti?

VIDEK: Lej ati, če se Janši in Jankoviću nič ne zgodi, potem tale mala goljufijica res ne bi smela biti zdaj tema.

NINJA: Ali pa bova tri četrt prenosa podatkov vrnila, tko ko Virant ...

ŠPELA IN RAVISH: Oooo, sranje!

NINJA: To sva od vaju slišala.

VIDEK: Pa ne samo enkrat.

NINJA: Zmeraj, ko sta s kavča navijala za proteste.

VIDEK: A nista vidva načeloma ful proti?

ŠPELA: Tole pa zdaj ni bilo dobro.

RAVISH: Ja, tole je pa zdaj ... O tem se bomo mogli pa mal pomenit ...

NINJA: Joj, a lahko jutri? Danes se nam je dan tako dobro začel. Ne plis zdaj vsega pokvarit ...

VIDEK: Ati, hecal sem se. Šala. Joke. Vic. Basen.

ŠPELA: Ja sej, ja. Basen! Basen!!! Pa še kaka basen! – Mislim lej, tole je pa tu mač ... Tole je pa res kaplja čez rob ...

RAVISH: Daj, ne predimenzionirajmo zdaj tega. Gremo gledat.

Družinica se namesti pred družinskim plazma zaslonom, in preden se začne nanizanka "IT crowd", čez ekran leti špica za že pač kaj: Družina že samo za 99,9 evra. Ker ustvarjamo bližino ...

Prizor se izteka v počasno zatemnitev.

ŠPELA: *Se ne more in ne more pomiriti.* Evo, pa imam tudi jaz razlog za it na proteste! Mislim, ko ti otrok enkrat doma reče, če politiki in funkcionarji goljufajo in varajo, potem lahko pa tud jaz ...

NINJA: Mami, nehaj.

ŠPELA: Tole je pa zdaj šlo čez vse meje normalnega! Videk, prosim posrfaj malo, kdaj je naslednja vseslovenska vstaja?

VIDEK: Mami, plis nehaj, saj sem rekel, da sem se hecal ...

ŠPELA: Majke mi, da bom naredila take transparente, da jih živ bog ne bo mogel pozabit!

RAVISH: Špela, prav imaš, ampak nehaj. To je že neka druga tema za en drug dan. Okej? Nehaj zdaj.

ŠPELA: "Če lahko Janša, Jankovič in Virant, lahko pa tudi jaz!" Ma da ti pamet stane ... Ma da ti pamet stane ...!!! Videk, si pogledal? Daj sem tablico ... Evo, naslednja vstaja je ... *Pove datum.*

NINJA, VIDEK in RAVISH: Druga tema za en drug dan!!!

ZASTOR.